

سخنرانی در کلوب ملی مطبوعات

واشنگتن دی. سی

22 جون 2009

خانمها و آقایان:

از همه شما برای حضورتان در اینجا متشکرم. از وقت و توجهی که به فریاد آزادی خواهی و دموکراسی در ایران داده اید تشکر می کنم. بگذارید در وهله اول بگویم که همه هموطنان من تا چه حد از توجه قابل ملاحظه شما به گرفتاری های آنان سپاسگزارند. بهترین کاری که من می توانم امروز انجام دهم برشماری شرایط، امیدها و ترس های آنها است.

در نظر داشته باشید که برای اکثریت ایرانیانی که بعد از انقلاب اسلامی بدنيا آمده اند این وقایع بهترین تغییر تجارب جمعی است. شجاعت و اعتقادشان امیدی است برای صلح و دموکراسی در نا آرام ترین منطقه دنیا. از طرف دیگر شکست آنها تشویق برای افراط گرایان سواحل شرق و زالوهای مکنده انرژی دنیا خواهد بود که کمترین نتیجه آن خطری است برای آرامش منطقه و اقتصاد بین المللی که ناشی از ترس، تروریسم، کاهش روند جهانی شدن و رشد سریع قیمت نفت خواهد بود. و بدترین حالت آن چنین خواهد بود که استبدادگران افراط گر که میدانند آینده برعلیه آنان است ممکن است موقعیت خود را با یک هلوکاست اتمی پایان دهند.

ولی کدام از این ها خواهد بود؟ این سؤال امروز است.

پیام من به شما اینست که نقش خود را در نتیجه این جریان دستکم نگیرید، رسانه های بین المللی هم اکنون در متن تفاوت نیروهای مختلف جنبش آزادی خواهی در ایران هستند، بهمین خاطر است که رژیم به رسانه ها اخطار داده است تا گزارشات خود را بدون تایید رسمی آنها به خارج از کشور ارسال ندارند، همراه با محدودیت راه بازگشت ارتباطات، مسدود کردن راه های الکترونیکی انتقالات خبر و محدود کردن عبور اینترنت به داخل کشور.

اما بازی سوم ارتباطات؛ از مردم به مردم، از یک هسته مقاومت به هسته دیگر و از رهبران به پیروان آنان در داخل کشور چیزی است که رژیم بیشتر از هر چیز از آن وحشت دارد.

رژیم نمی تواند با مردمی که درکنار هم ایستاده اند بجنگد فقط یک خاموشی مطلق اطلاعات می تواند افراد را منزوی کند و بدین ترتیب افراد را جداگانه مورد ستم و استبداد قرار دهد. بنابراین نتیجه این مقاومت بستگی به توانایی شما خواهد داشت. ارتباطات آزاد که با نور اطلاعات با خاموشی بجنگد.

دومین کملکی که می توانید انجام دهید، مطلع کردن رهبران سیاسی تان در مورد توحش مزدوران لباس شخصی رژیم برعلیه مردم غیرمسلح می باشد. دولت های شما تاکید بر دخالت نکردن در امور داخلی ایران را دارند. من این را تحسین میکنم، این عمل بهانه ایی به سرکوبگران خواهد داد که با اختلافات کنار آیند و هر فرد که برای آزادی و دموکراسی کوشش میکند را مامور اجنبی و خارجی نامند، اما این تنها کاری که می کنند نیست، آنان هرگونه اظهار نظری در مورد دفاع از حقوق بشر را رنگ دخالت خارجی می دهند و از ایجاد ابهام در این دو مورد بهره برداری و سوء استفاده خود را می برند. بسیار حائز اهمیت است که دنیای آزاد در تله چنین فریب بی رحمانه ایی تحت عنوان سیاست واقع گرانه نیافتند.

اعلامیه جهانی حقوق بشر هیچگونه مرز مالی نمی شناسد. دفاعش منحصرآ محدود به موارد معنوی نیست که تعهد مشترک تمام امضا کنندگان آن برای حفظ مواد آن است که به نفع خودشان نیز می باشد. هیچ کس از بستن چشمهایش بر روی فجایعی چون، پاره شدن صورت و دهان جوانان و پیران ما توسط کارد و کابل و یا گلوله ای که گلوله ندای عزیز را سوراخ کرد که گناهی جز درخواست آزادی نداشت استفاده ای نمی برد. هیچ کس، هیچ کس جز استبدادگران و مزدورانشان. به آنان اجازه ندهید که بی احترامی به حاکمیت ملی را به چیزی تحت عنوان دخالت در امور دیگران قلمداد کنند.

خانمها و آقایان:

جنبشی در 22 خرداد در تقویم من و 12 جون در تقویم شما دنیا آمد. این جنبش اسلامی یا ضد اسلامی نیست. پیرو سرمایه داری یا سوسیالیسم یا هر ایدئولوژی دیگر و حکومت بخصوصی نیست. اهمیت چندانی به مناقشات سیاسی تاریخی قبل از تولدش نمی دهد. این جنبش برای حرمت و حتی بیشتر برای مالکیت حق صندوق رای است. این جنبش ممکن است بغوریت موفق نشود و فروکشی ها و روزهای خود را داشته باشد. اما بگذارید اطمینان دهم که نخواهد مرد، چرا، که نخواهیم گذاشت بمیرد.

یک هفته بعد از اعلام نتیجه انتخابات ولایت فقیه رهبر جمهوری اسلامی تصمیم گرفت بصورت سدی در مقابل این حرکت بایستد و تقلب زشت و رسوای دزدی صندوق های رای را مهر تایید زده و حمایت کند و تمام را به نام اسلام انجام دهد. لحظه ای بسیار زشت در بی احترامی به خدا و انسان بود. این غیرقابل تحمل است. ملت ایران این را تحمل نخواهد کرد و در انتها او نخواهد ماند.

اطمینان می دهم که جنبش 22 خرداد در حال حاضر با خون هموطنان شجاع
من بها پرداخته است و با حمایت از هرگوشده ایران و جهان تا رسیدن به
دموکراسی کامل و حقوق بشر در ایران از پای نخواهد نشست.

-پایان -